

Tager man Hensyn til Teglbærderierne, da var der paa hele Landet 976, hvoraf der i Ringkjøbing Amt var 308, som hvert har produceret imellem 12 og 18,000 Steen aarligt, og hvis jeg ikke feiler, vil altsaa Værdien af den hele Production der paa Stedet kun beløbe sig til 120 Rbd. Der fandtes paa Landet 582 Pottemagerier, men den hele Production udgjør af Potter og hvad dermed staaer i Forbindelse en saa lille Værdi, at der for hvert af disse Pottemagerier er kun kommet en Production, som giver en aarlig Indtægt af 47 Rbd. for hvert. Det forekommer mig altsaa heraf at fremgaae, at en stor Deel af det, man maa antage at være den større Drift, henhører egentlig til Bisfortjeneste; men efter Lovforslaget skal en Bisfortjeneste jo ikke beskattes. Jeg troer derfor, dersom der ikke fremkommer Dplysninger om, hvorledes disse 25,000 Rbd. ere blevne beregnede, eller paa hvilken Beregning denne Skatts Størrelse støtter sig, at det vel neppe lader sig gjøre at fordele den paa Industrien paa Landet.

Den anden Grundsætning, som jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord om, det er den, som det ærede Udvalg har berørt i Nr. 11, idet der er opkastet det Spørgsmaal, om det Princip, hvorefter Skibe ere beskattede, kan være bifaldsværdigt eller utilraadeligt. Jeg for min Andeel kan ikke Nudet, end være af den Mening, at Principet ikke er tilraadeligt. Skatten er lagt paa Skibene. Det er altsaa en Skat paa Formuen, idetmindste troer jeg ikke, at den kan betragtes paa anden Maade; thi den er lagt paa Gjenstanden, nemlig paa

Skibet sely, uden Hensyn til, om Rheberen har nogen Indtægt af Skibet eller ikke, uden Hensyn til, om Skibet er i Fart eller ikke, altsaa uden Hensyn til, om det ligger stille eller ikke. Naar en Rheber eier 10 Baade, som hver ikke udgjør 2 Commerce=Læster, da betaler han ingen Krigsskat; men naar blot Fartøiet er over 2 Commercelæster, da skal den erlægges. Han er fritagen for Næringskrigsskat, udtrykkelig efter Forslagets Ord; men derimod skal han betale Afgift af Skibet. Det forekommer mig derfor, at denne Skat er en Afgift paa Formuen, og, naar man derefter skulde spørge, hvilken Stat den nærmest skulde staae i Klasse med af de ældre Skatter, da vil det vel være, at Skibene maae betragtes som faste Eiendomme, og navnlig faste Eiendomme i Kjøbstæderne, som det jo navnlig er Kjøbstadsfolk, her er Tale om. Seer man nu hen til, hvorledes Bygninger i Kjøbstæderne beskattes, da have vi jo Bygningsafgiften; men den er en Afgift af Nytte og Brug, den tager Hensyn baade til Værdien og Indtægten. Der er saaledes flere Bestemmelser i Frd. af 1802, hvorved denne Afgift er bleven paa- lagt, om, at der skal tages Hensyn til, om det er Forhuus eller Baghuus, og derefter ansættes denne Bygning til en høiere eller lavere Værdi; der skal tages Hensyn til Bygnings Værdi eller Assurance-Værdien, og endelig er det fastsat, at, forsaavidt Værelserne staae ledige et halvt Aar; og altsaa Eieren ingen Indtægt har af dem, skal der ikke deraf svares nogen Bygningsafgift.